

200707078/1.

Datum uitspraak: 29 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/34642 en 07/34641 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 28 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

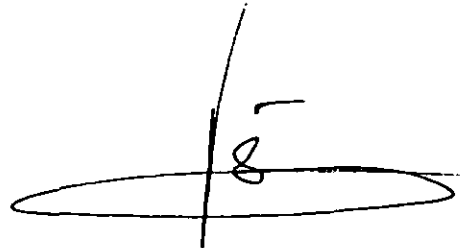
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 oktober 2007

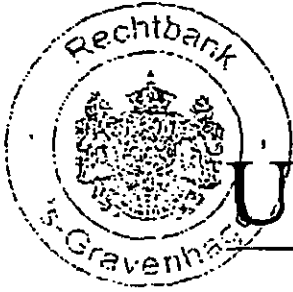
309-563.

Verzonden: 29 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIJF

II

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Voorzieningenrechter
Registratienummer: Awb 07/34642 (voorlopige voorziening)
Awb 07/34641 (beroep)

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op _____
van gestelde Libische nationaliteit,
IND dossiernummer 0504.11.0327, verzoeker,
gemachtigde mr. C.G.J. Lucassen, advocaat te
Arnhem;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. R. Jonkman,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Op 1 juni 2005 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluit van 31 mei 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Het daartegen ingediende beroep is door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen, ongegrond verklaard bij uitspraak van 10 mei 2007. Deze uitspraak is door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRVs) bij uitspraak van 7 augustus 2007 in hoger beroep bevestigd.

Op 31 augustus 2007 heeft verzoeker wederom een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 6 september 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

Bij brief van 6 september 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling daarvan niet in Nederland afwachten. Bij verzoek 6 september 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist. Het verzoek is voorzien van gronden bij brief van 14 september 2007.

Het verzoek is ter zitting van 21 september 2007 behandeld. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

AWB 07/34642 (voorlopige voorziening)
AWB 07/34641 (beroep)

blad 2/4

2. Overwegingen

2.1 De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.

Omdat sprake is van een besluit op een herhaalde asielaanvraag, zal de rechter toetsen of aan die aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Als daarvan sprake is zal de rechter toetsen of die feiten of omstandigheden een nieuwe beoordeling rechtvaardigen; dat is niet het geval indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

2.2 Verzoeker heeft aan zijn aanvraag de volgende documenten ten grondslag gelegd:

1. Ontvangstbewijs aanvraag persoonskaart van Libië;
2. Bewijs van opleidingsniveau.

2.3 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het voornemen en de beschikking overwogen dat geen sprake is van rechtens relevante nieuwe feiten of omstandigheden.

2.4 Verzoeker stelt zich op het standpunt dat verweerder ten onrechte aan hem tegenwerpt dat de wijze waarop hij stelt document 1 te hebben verkregen bevreemdend is. Voorts stelt verzoeker dat verweerder ten onrechte overweegt dat met document 2 verzoekers identiteit niet aannemelijk wordt gemaakt.

2.5 De rechter overweegt als volgt.

De rechtbank heeft in haar uitspraak van 10 mei 2007 in verzoekers eerste asielprocedure geoordeeld dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoeker toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn identiteit, nationaliteit, reisroute, en dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Daarbij heeft de rechtbank in aanmerking genomen dat aan verweerdens besluit tot afwijzing van de eerste asielaanvraag een taalanalyse ten grondslag lag, waaruit is geconcludeerd dat verzoeker niet, zoals hij zelf stelt, afkomstig is uit Libië, maar eenduidig uit Marokko.

Verzoeker heeft bij de onderhavige asielaanvraag een tweetal documenten overgelegd, waarmee hij alsnog wil aantonen dat hij de Libische nationaliteit heeft. Met betrekking tot het document, genoemd onder 1, heeft de Koninklijke Marechaussee (Kmar) in een proces-verbaal van 4 september 2007 geconcludeerd dat wegens het niet voorhanden zijn van referentiemateriaal voor wat betreft de echtheid van het stuk geen uitspraak kan worden gedaan, en dat de identiteit noch de nationaliteit van de aanbieder/houder middels dit document kan worden vastgesteld. Daarbij heeft de Kmar onder meer aangegeven dat het document twee ongedetailleerde inktstempelafdrukken bevat. De voorzieningenrechter ziet geen aanleiding voor het oordeel dat het onderzoek van de Kmar niet zorgvuldig is geweest. Nu op basis van dit onderzoek de authenticiteit van het document niet kan worden vastgesteld is het, volgens vaste jurisprudentie van de ABRvS, aan de vreemdeling om die authenticiteit alsnog aannemelijk te maken. Verzoeker is daarin niet geslaagd. De voorzieningenrechter neemt daarbij in aanmerking dat, zoals verweerder ook in het bestreden besluit heeft aangegeven, de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd

AWB 07/34642 (voorlopige voorziening)
AWB 07/34641 (beroep)

blad 3/4

met betrekking tot de wijze waarop hij het document heeft verkregen, niet overtuigend zijn. De rechter is met verweerder van oordeel dat het opmerkelijk is dat verzoeker niet preciezer kan aangeven hoe een dergelijke persoonskaart kan worden aangevraagd. Het wekt bovendien bevreemding dat verzoeker heeft verklaard dat hij geen contact met zijn ouders in Libië heeft kunnen krijgen en dat een derde naar Libië is gereisd en aldaar verzoekers familie heeft gevraagd de persoonskaart aan te vragen, terwijl verzoeker in de eerste asielprocedure kernelijk wel contact met zijn ouders heeft gehad, omdat hij toen een kopie van een identiteitskaart heeft overgelegd die hij in het ouderlijk huis zou hebben achtergelaten. Gelet op deze omstandigheden kan het document, genoemd onder 1, nog daargelaten of met een dergelijk ontvangstbewijs de gestelde nationaliteit zou kunnen worden aangetoond, niet worden aangemerkt als een novum als bedoeld in rechtsoverweging 2.1.

De voorzieningenrechter is voorts van oordeel dat niet valt in te zien dat met het document, genoemd onder 2, de gestelde nationaliteit zou kunnen worden aangetoond, zodat reeds om die reden moet worden geconcludeerd dat het stuk, zo het al als nieuw zou kunnen worden bestempeld, niet kan leiden tot aantasting van het eerdere asielbesluit en de overwegingen waarop dat berust.

De van de zijde van verzoeker gestelde bewijsnood brengt niet met zich dat de voorzieningenrechter op basis van de twee door verzoeker overgelegde documenten de conclusie zou kunnen trekken dat de gestelde Libische nationaliteit is komen vast te staan.

2.6 Gelet op het vorenstaande is geen sprake van rechtens relevante nieuwe feiten of omstandigheden als bedoeld in rechtsoverweging 2.1. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep ongegrond.

2.7 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de zaak redelijkerwijs heeft moeten maken.

advokatenkollektiefsloetstraat

hendry de boer
 liane van etten
 essie huber
 cheryl lucassen
 ostrid portier
 jon hein van rijswijk
 mieke van willigen
 advocaten en prok

rees derksen
 jose peeze binkhorst
 luana pomic
 anne-marie witteveen
 administratie

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
6090 ^B - 5 OKT 2007	
ZAAKNR. 2007070781/1/2	
AAN: ✓	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State Afdeling Bestuursrechtspraak

Hoger beroep vreemdelingenzaken

Per fax: 070-3651380

En per post: Postbus 16113

2500 BC 's-Gravenhage

Arnhem, 5 oktober 2007

Betreft: hoger beroep

Inzake: september 2007 (AWB 07/34641)

Ons kenmerk: 20070932/ cl

uitspraak rechtbank Zwolle van 28

Geachte heer, mevrouw,

Namens geboren op van Libische
 nationaliteit, in deze zaak woonplaats kiezende te Arnhem aan de Sloetstraat 69, ten kantore
 van mr. Cheryl Lucassen, die in deze zaak als zijn gemachtigde zal optreden, daartoe
 bepaaldelijk gevolmachtigd, dien ik hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de
 rechtbank Zwolle van 28 september 2007, verzonden op diezelfde datum, waarbij het beroep
 ongegrond is verklaard.

Bijgevoegd is een kopie van de uitspraak waar het beroep betrekking op heeft.

De grieven tegen de uitspraak zijn als volgt.

Grief I

De voorzieningenrechter heeft overwogen onder 2.5:

“Verzoeker heeft bij de onderhavige asielaanvraag een tweetal documenten overgelegd,
 waarmee hij alsnog wil aantonen dat hij de Libische nationaliteit heeft. Met betrekking tot het
 document, genoemd onder 1, heeft de Koninklijke Marechaussee (Kmar) in een proces-
 verbaal van 4 september 2007 geconcludeerd dat wegens het niet voorhanden zijn van

referentiemateriaal voor wat betreft de echtheid van het stuk geen uitspraak kan worden gedaan, en dat de identiteit noch de nationaliteit van de aanbieder/houder middels dit document kan worden vastgesteld. Daarbij heeft de Kmar onder meer aangegeven dat het document twee ongedetailleerde inktstempelafdrukken bevat. De voorzieningenrechter ziet geen aanleiding voor het oordeel dat het onderzoek van de Kmar niet zorgvuldig is geweest. Nu op basis van dit onderzoek de authenticiteit van het document niet kan worden vastgesteld is het, volgens vaste jurisprudentie van de ABRvS, aan de vreemdeling om die authenticiteit alsnog aannemelijk te maken. Verzoeker is daarin niet geslaagd. De voorzieningenrechter neemt daarbij in aanmerking dat, zoals verweerder ook in het bestreden besluit heeft aangegeven, de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd met betrekking tot de wijze waarop hij het document heeft verkregen, niet overtuigend zijn. De rechter is met verweerder van oordeel dat het opmerkelijk is dat verzoeker niet preciezer kan aangegeven hoe een dergelijke persoonskaart kan worden aangevraagd. Het wekt bovendien bevreemding dat verzoeker heeft verklaard dat hij geen contact met zijn ouders in Libië heeft kunnen krijgen en dat een derde naar Libië is gereisd en aldaar verzoekers familie heeft gevraagd de persoonskaart aan te vragen, terwijl verzoeker in de eerste asielprocedure kennelijk wel contact met zijn ouders heeft gehad, omdat hij toen een kopie van een identiteitskaart heeft overgelegd die hij in het ouderlijk huis zou hebben achtergelaten. Gelet op deze omstandigheden kan het document, genoemd onder 1, nog daargelaten of met een dergelijk ontvangstbewijs de gestelde nationaliteit zou kunnen worden aangetoond, niet worden aangemerkt als een novum als bedoeld in rechtsoverweging 2.1."

Ten onrechte komt de voorzieningenrechter tot de overweging dat de verklaringen van appelland met betrekking tot de wijze waarop hij het document heeft verkregen niet overtuigend zijn. Naar mijn mening is het niet opmerkelijk dat appelland niet preciezer kan aangeven hoe een dergelijke persoonskaart kan worden aangevraagd, nu hij zelf niet aanwezig is geweest bij het aanvragen daarvan.

In de eerste procedure heeft appelland voorts inderdaad contact kunnen krijgen met zijn ouders in Libië doch dit is evenmin rechtstreeks contact geweest. Zoals nader uitgelegd tijdens de zitting van de behandeling van de voorlopige voorziening hangende beroep had appelland een vriend leren kennen tijdens de eerste asielprocedure die naar Libië ging en daar is gebleven en aan appelland een kopie van zijn uittreksel uit het geboorteregister en een kopie van zijn identiteitskaart heeft gefaxt. Aangezien deze vriend niet terugkeerde naar Libië en het versturen van post van Libië naar Nederland te gevaarlijk is vanwege de controle van de Libische autoriteiten, kon toentertijd niet aan deze originele documenten komen. De originele identiteitskaart is echter op een bepaald moment kwijtgeraakt door de ouders van appelland. Toen de tweede vriend van appelland die wel op een keer naar Libië reisde contact legde met de ouders van appelland konden zij dan ook niet meer de originele identiteitskaart

meegeven maar hebben zij een nieuwe identiteitskaart voor appellant laten aanvragen. Het ontvangstbewijs van de aanvraag is ingebracht als document 1.

Ten onrechte komt de voorzieningenrechter dan ook tot de conclusie dat het document onder 1 niet kan worden aangemerkt als een novum als bedoeld in rechtsoverweging 2.1. De uitspraak is op dit punt dan ook onvoldoende gemotiveerd.

Grief II

Verder heeft de voorzieningenrechter overwogen onder 2.5:

“De voorzieningenrechter is voorts van oordeel dat niet valt in te zien dat met het document genoemd onder 2, de gestelde nationaliteit zou kunnen worden aangetoond, zodat om reeds om die reden moet worden geconcludeerd dat het stuk, zo het al als nieuw zou kunnen worden bestempeld, niet kan leiden tot aantasting van het eerdere asielbesluit en de overwegingen waarop dat berust.

Naar mijn mening komt de voorzieningenrechter ten onrechte tot deze overwegingen. Het document is een schoolverklaring waaruit blijkt dat appellant onderwijs heeft gevolgd in waarbij een pasfoto is gehecht aan het document. Het document is derhalve een onderbouwing van zijn identiteit. In de eerste asielprocedure werd, naast de twijfel aan zijn nationaliteit, tevens getwijfeld aan de identiteit van appellant. Het document kan naar mijn mening derhalve wel degelijk leiden tot aantasting van het eerdere asielbesluit en de overwegingen waarop dat berust. Ook op dit punt is de uitspraak dan ook onvoldoende zorgvuldig gemotiveerd.

Grief III

De voorzieningenrechter overweegt vervolgens onder 2.6:

“Gelet op het vorenstaande is geen sprake van rechtens relevante nieuwe feiten of omstandigheden als bedoeld in rechtsoverweging 2.1. Omdat nadcr onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep ongegrond.”

Gelet op de voorgaande grieven I en II heeft de voorzieningenrechter ten onrechte het beroep ongegrond verklaard.

Conclusie

Uit het voorgaande volgt dat de voorzieningenrechter ten onrechte het beroep ongegrond heeft verklaard. Ik verzoek de Raad van State dan ook het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak en de beschikking in primo te vernietigen, kosten rechtens.

Hoogachtend,

C. Lucassen

